Nijmegen.

18) Historische herkomst (van de auteurs), om eindelijk te weten waar onze voorvaderen - vaak onbewust - hun vroomheid haalden, uit een duits Aufklärungskatholicisme, uit een frans laat-jansenisme, of uit italiaanse devotiesentimenten.
Spreidingsgebied (van uitgevers-boekhandelaren), om te weten waar in Nederland deze kerkboeken primair terecht kwamen.
Interne relatie (van de kerkboekjes zelf), om te weten hoe de verhouding is van liturgica, devotionalia, dogmatica en/of moralia.

19) Vandaar de noodzaak van een eerste overzicht naar diverse categorieën (n.18). De invloed te onzent bijv. van een Sailer c.s., door Rogier terecht geconstateerd, *o.c.* 186-188, krijgt pas echt reliëf, als we kwantitatieve en kwalitatieve gegevens hebben over dergelijke 'verlichte' kerkboekjes.

20) Of en in welke mate er ook in ons land tijdens de zgn. stille missen (dus zonder latijnse zang van koor en celebrant) nederlandse liedjes gezongen zijn door de beminde gelovigen, zou nader onderzocht moeten worden; nog in 1894 vaardigde de Ritencongregatie een algemeen verbod uit, liederen in de volkstaal te zingen tijdens de eredienst (Nederlandse scherpslijpers pasten dit ook toe op paraliturgische vieringen; vandaar de practijk, tot diep in de twintigste eeuw, van "het liedje-na-het-Lof").

21) De motieven van pastoors die veel zorg (en geld!) besteedden aan de externe luister van de eredienst, zouden nader onderzoek verdienen. Het is te gemak-